

Mélyen Tiszelt Meltóságos Asszonyom!
Tisztelettel Tánár Úr!

Igazán mély megindulással vettem kézhez kedves soraitkat, melyekkel enyhíteni igyekeznek az engem ért súlyos megpróbáltatás okozta fájdalmat. Most, mikor itt, lelkenre nézve teljesen idegen környezetben, illetve alig-alig megszarított magányomban többszörösen érzem az elhagyatottság és egyedüllet gyötörő érzését, kimondhatatlanul jól esnek azok részvéte és lelki közelsége,

akkinek szives köreiben annyi
általuk inspirált becsősegen
kellemes irát töltöttem. Fogadják
jószagukert legőszintebb hálámát.
Iskolai kötelességeim miatt csak
máskél napig időztem Pesten, s
igy, sajnos, tiszteletemet nem te-
hettem.

A jó Isten övjon meg mind-
nyájunkat minden további szen-
vedéstől is megpróbáltatástól.

Szebeczen, 1920. okt. 23.

A legnaggyobb tisztelettel
és ragaszkodással

Kosztka László